10-а Неділя по Зісланні Св. Духа

Тропар ***(глас*** 1): Хоч запечатали камінь юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло Твоє,* воскрес Ти, Спасе, на третій день,* даруючи життя світові.* Тому сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче:* Слава воскресінню Твоєму, Христе,* слава царству Твоєму,* слава провидінню Твоєму,* єдиний Чоловіколюбче!

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак ***(глас 1):*** Воскрес Ти у славі як Бог із гробу* і світ із Собою воскресив;* людське єство Тебе, як Бога, оспівує* і смерть щезла.* Адам же ликує, Владико,* і Єва нині, з узів визволившись, радіє, взиваючи:* Ти, Христе, Той, Хто всім подає воскресіння.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний ***(глас 1):*** Коли Гавриїл звістив Тобі, Діво: Радуйся!* то з цим голосом прийняв тіло Владика в Тобі, святім кивоті,* як мовив праведний Давид,* і Ти зявилася просторішою небес, носивши Творця Свого.* Слава Тому, що поселився в Тобі!* Слава Тому, що вийшов із Тебе!* Слава Тому, що визволив нас народженням Твоїм.

Прокімен ***(глас 1):*** Милість Твоя, Господи, хай буде над нами,* бо ми надіялись на Тебе (Пс 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Апостол: **(1Кр 4,9-16)*:*** *Браття*, Бог поставив нас, апостолів, останніми, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, й ангелам, і людям. Ми нерозумні Христа ради, ви ж у Христі розумні; ми немічні, ви ж – міцні; ви славні, ми ж без чести. До сього часу ми голодуємо і спраглі і нагі; нас б'ють, і ми скитаємось. Ми трудимося, працюючи власними руками; нас ображають, а ми благословляємо; нас гонять, а ми терпимо; нас ганьблять, а ми з любов'ю відзиваємося; ми мов те сміття світу стали, покидьки всіх аж досі. Не щоб осоромити вас я це пишу, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, та батьків не багато; бо я вас породив через Євангелію в Христі Ісусі. Отож благаю вас: Будьте моїми послідовниками.

Алилуя (глас 1): Алилуя, Алилуя, Алилуя!
Стих: Бог, що дає відплату мені, і покорив народи мені (Пс 18,48).
Стих: Ти, що звеличуєш спасіння царя, і даєш милість помазаннику Своєму Давидові і родові його повіки (Пс 18,51).

Євангеліє: **(Мт 17,14-23)*:*** *В той час приступив до Ісуса один чоловік* і, припавши йому до ніг, каже: “Господи, змилуйся над моїм сином, бо він причинний і тяжко нездужає: часто кидається в огонь, часто й у воду. Я був привів його до твоїх учнів, та вони не могли його зцілити.” “Роде невірний та розбещений”, – відповів Ісус, – “доки мені з вами бути? Приведіть мені його сюди!” Ісус погрозив йому, і біс вийшов з хлопця; тож видужав юнак тієї ж миті. Тоді підійшли учні до Ісуса насамоті й спитали: “Чому ми не могли його вигнати?” Ісус сказав їм: “Через вашу малу віру; бо, істинно кажу вам: Коли матимете віру, як зерно гірчиці, то скажете оцій горі: Перенесися звідси туди – і вона перенесеться; і нічого не буде для вас неможливого. А щодо цього роду бісів, то його виганяють лише молитвою і постом.” Як вони зібралися в Галилеї, Ісус мовив до них: “Син Чоловічий має бути виданий у руки людям, і вони його уб'ють, але третього дня він воскресне.” І вони тяжко зажурились.

***Причасний*:** Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Алилуя *(х3).*